

Plancher

Oversigt over historisk og litterære kilder

Omtale af :	Lejre	Kongesæde Sjælland	Jelling	Kongerække
1018: Thietmar	1	1	0	Ikke DK
Sene skrifter:				
Adam af Bremen	0	1 (1075)	0	Fælles*
Roskildekrøniken	0	1 (Gorm)	0	Fælles*
Lejrekrøniken	7	0	0	Før 750
Sven Aggesen	1	0	1 **	Fælles*
Saxo	10	3	0	Fælles*
Snorres Yngl.saga	5	-	0	Ikke DK
Øvrige sagaer	>5	-	0	Fælles

* Korrigeret for Erik Barn, Sven og 3 kristne konger
** Kun Haralds kongsgård (opført 968 – intet før)

Bedste kilde er den samtidige Thietmar, hvor der kun er grundlag for at sætte spørgsmål ved hans overdrevne omtale af kulden – men kult i Lejre er nu bevist arkæologisk.

Middelalderkilderne omtale indtil Olavs død Lejre som kongesæde (Beowulf/Widsith omtaler kun hallen Heorot, men samme konger som de nordiske kilder). Derefter omtales magtbasen som sjællænderne. Det er ikke opgjort, hvor mange gange Sjælland nævnes i øvrigt.

Sven Aggesen nævner "Haralds kongsgård ved Jellinghøjene", hvilket naturligvis er korrekt, men her ved vi nu fra arkæologien, at Haralds anlæg fra 968 (efter Gorms død) ikke havde nogen forgænger ved højene i flere århundreder, så ingen kilder overhovedet peger på Jelling som dynastisk sæde.

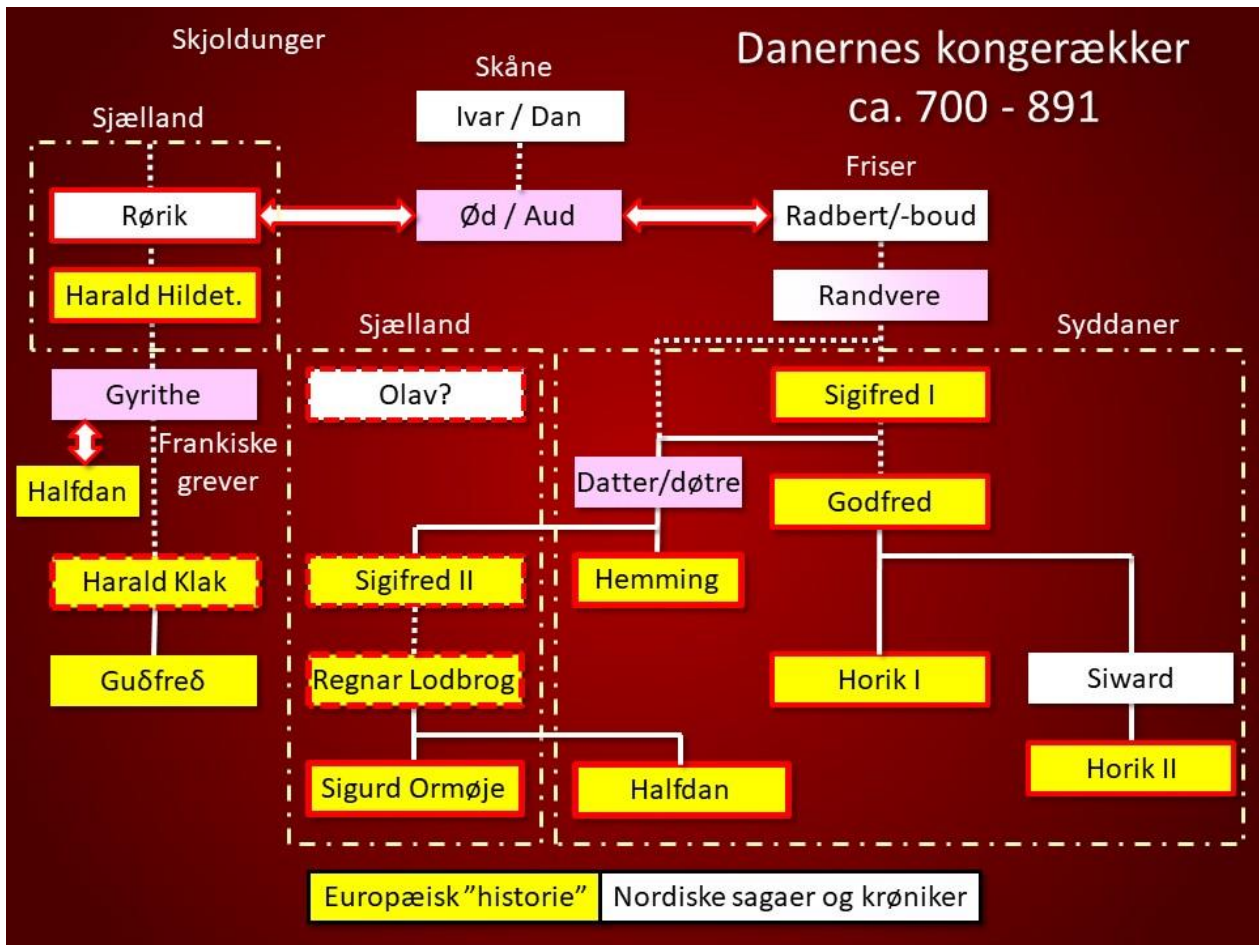
"Fælles" - altså samme kongerække - er uddybet på 3. planche med sammenligning af disse 5 kilder.

Jellingstenene, som var Arups eneste kilde, vedrører et mindesmærke og gravmæle. De nævner ikke nævner noget kongesæde i Jelling. Jelling er tomt for fund før 958, mens Lejre viser kongshaller fra 500-1000.

Erik Arup har ikke på sin egen tid haft noget sagligt belæg for sin omtale af Jellingkongedømmet – uanset om Sven Aggesen, som han ikke henviste til, den gang kunne misforstås. I dag må det ud fra både kilder og arkæologi betegnes som helt usandsynligt, at Jelling har været sæde for slægten før Gorms begravelse – det var sandsynligvis Lejre, som var det kultiske hovedsæde for slægten, idet man dog skal erindre, at kongerne var omrejsende.

Plancher

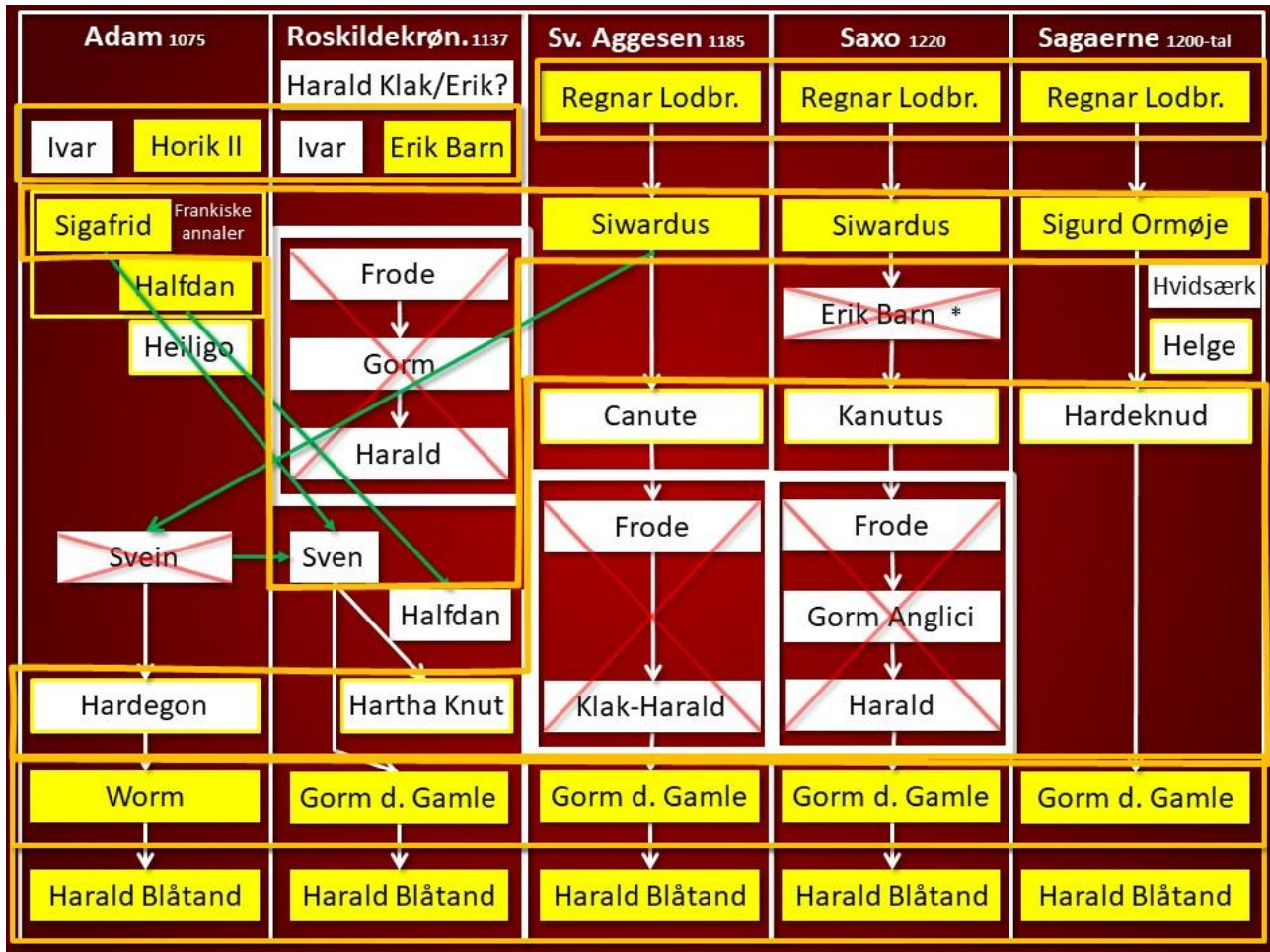
Parallele kongerækker hos danerne

Danernes parallelle kongerækker i frankertiden – bl.a. under hensyntagen til Alfred den Stores opdeling i 890 i norddaner ved Kattegat og syddaner som nabo til saxerne, hvor Jylland er nævnt vest for Denemærch og nord for Angel/Sillende.

Plancher

Sammenligning af 5 kilder til danerkongerne fra medio 800-tal til 985

Sammenligning af de vigtigste kilder, hvor Erik, Svein og sekvensen Frode-Gorm-Harald kan fjernes som åbenlyst forkerte oplysninger fra de kristne manipulationer.

Roskildekrøniken ligner et absurd forsøg på at fremstille en kongerække med start fra Harald Klaks døb og kristne danske konger, der skulle vise kirkens resultater. Roskildekrøniken skrev dog om op til fem konger, så muligvis var det en gren af Harald Klaks kristne slægt i Jylland og England, som blandedes med de to parallelle kongerækker over danerne. Roskildekrønikens Sven er taget fra Adam, men med Sven Tveskægs historie, så ingen dansker kendte altså Adams Sven. Antageligt var han en manipulation eller forvanskning af Sievert, dvs. Sigifred, som var bror til Halfdan og Ivar. Halfdan har muligvis haft tilnavnet Hvidsærk i sagaerne.

Saxo kunne ikke acceptere Sven, men har til sin forlængelse med kyshånd taget mod de tre kristne konger, som Adam ikke kendte. Tidsmæssigt er der slet ikke plads til de 3 ekstra generationer i lige linje – de må være parallelle. De synes jysk/engelske – muligvis Harald Blåtands forfædre på Thyras side, hvad der kan forklare kristne kirker i Jylland. De kan endda teoretisk være den kristne Harald Klaks efterkommere (side 5).

Saxos Erik Barn var af frankerne nævnt som konge, inden Sigurd Ormøje kom til magten, så han kan ikke være Sigurds søn. Han var Horik II – den sidste fra Godfreds parallelle kongerække.

De øvrige kilder er senere krøniker, som hviler på ovennævnte har brugt ovennævnte eller har brugt nogle af de mange obskyre genealogier.

De 5 hovedkilder viser altså med disse 3 korrektioner samme række af konger før Harald Blåtand i de orange rammer – hvad enten Sven var en bevidst eller ubevidst misforståelse af Sievert/Siward.

Plancher

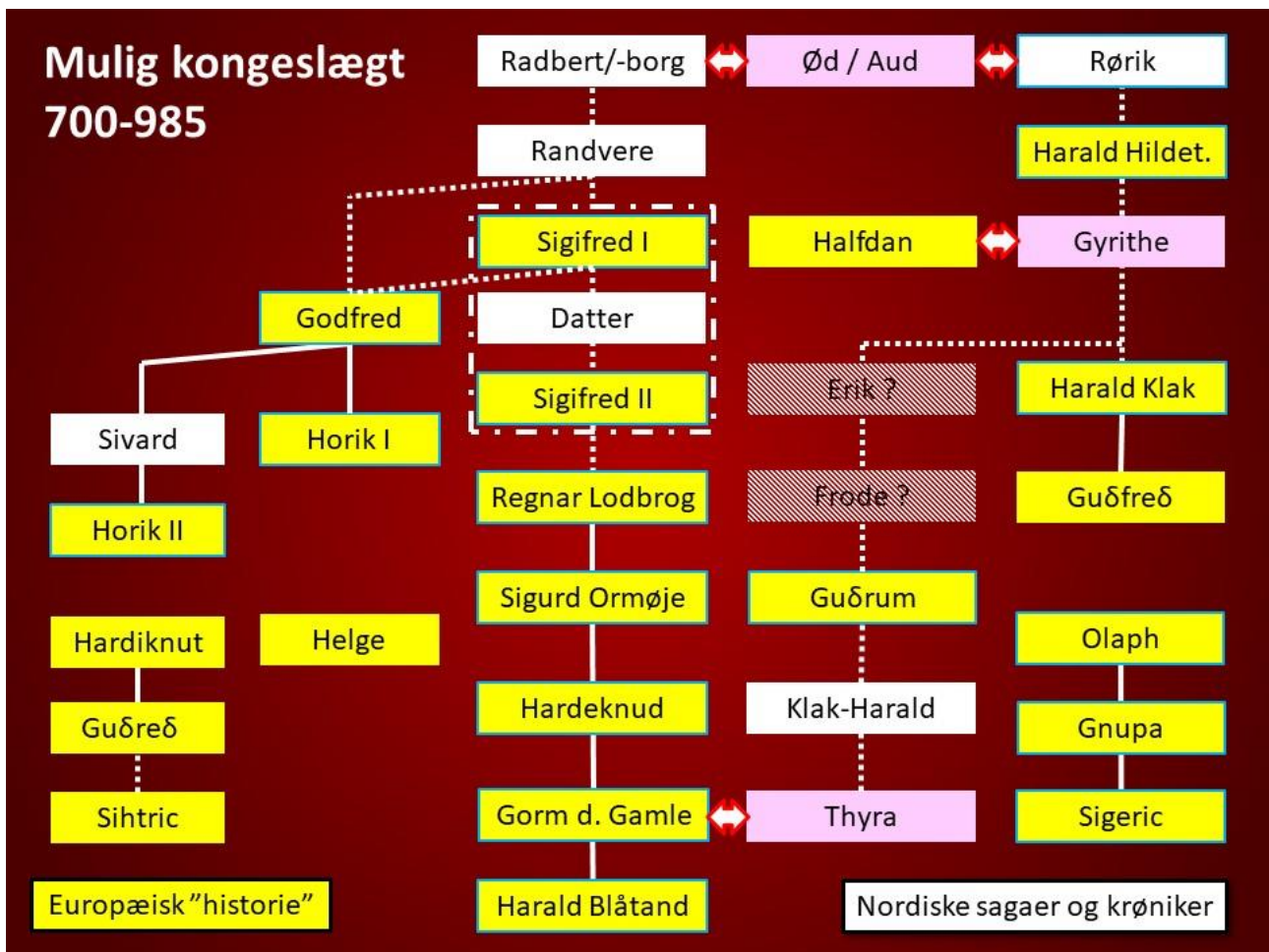
Argumenter omkring kongeslægt og -sæde

1. Alle 5 litterære kilder, som omhandler 8-900-tallets danerkonger, peger på kongestammens Regnar Lodbrog-gren som Gorms slægt – ikke en fremmed eller jysk slægt. Kongerne kendes alle fra udenlandsk historie.
2. Thietmar peger før 1018 på Lejre som de hedenske daners hovedstad.
3. Alle 5 nordiske kilder (inkl. Lejrekrøniken) peger på Lejre/Sjælland som kongesæde – ingen på Arups Jelling før Haralds anlæg opført 968.
4. Arkæologien viser Lejre som kongesæde i 500 år – Jelling fundtomt mindesmærke.
5. Tue-runestenene indikerer Midtjylland som Thyras hjemegn.
6. Adam fortæller, at Lejres naboby, Roskilde, fortsatte som konge- og bispesæde.
7. Harald Blåtand valgte 800-tallets ”Dan” mark på sit nye rige – han var næppe jyde.
8. Jelling fremstår som et strategisk placeret mindesmærke for landets samling – intet peger på, at det nogensinde har fungeret som kongesæde.

Konklusion: Det var den sjællandske kongestamme, der samlede Danmark

Plancher

Mulige kongeslægter

Alle de gule konger kendes fra udenlandsk historie, men frankerne interesserede sig ofte ikke for modstandernes indbyrdes familierelationer. Derfor er de mere usikre stiplede.

Sagaerne anså Regnars far som Sigurd Ring, søn af Randver, da de kun interesserede sig for Lejrekongerne. Frankerne nævnte både Godfreds forgænger Sigifred I († 798-804) og Godfreds nevø (nepos) Sigifred II († 812), hvor sidstnævnte ifølge Saxo var Regnars far, Siward Ring, som ikke var af mandslinje.

Thyras slægt er et eksempel baseret på Roskildekrønikens indikationer af en kristen kongeslægt, som er særdeles usikkert.